

Egyházközségeink életéből

Bartók Béla Unitárius Egyházközség

Húsvét ünnepe alkalmából első és másodnapján ünnepi istentiszteletet tartottunk és úrvacsorát osztottunk a hívek nagy létszámának jelenlétében.

Május első vasárnapján Anyák Napi ünnepélyt tartottunk, mely alkalommal a gyerekek szavaltak, énekeltek, és istentisztelet után keresztelési szertartást végeztünk.

Április 27-én a Dávid Ferenc Egylet ünnepi megemlékezést tartott templomunkban a Rákóczi szabadságharc megkezdésének 300. évfordulója alkalmából.

boltban (1055 Budapest, Alkotmány utca 12. szám alatt).

Június 7-én Zebegényben megtartott nemzeti zarándokhelyen híveink is képviselték egyházunkat Rázmány Csaba püspök vezetésével.

Június 8-9-én Pünkösöd ünnepe alkalmával az úrnak asztala meg volt terítve, rá a Jézus életére, tanítására emlékeztető jegyek voltak téve. Ünnepe első napján a zsúfolásig megtelt templomban egy csodálatos ünnep keretében eleveníthettük fel az apostoloknak egyházalapító tettét és

Templomunk felújítása érdekében gyűjtést indítottunk és többek között képeslapokat bocsátottunk eladásra. Hálával köszönjük meg híveinknek és minden kedves támogatóknak a templom felújítására küldött eddig beérkezett adományokat. Postáztuk a templomról készült képeslapokat, melyeknek nemcsak eladási értékét fizették be egyházközségünk pénztárába a felújítási alapba, hanem nagyon sokan megértve az adakozás szükségét, tízszeres adományukkal járultak hozzá ehhez.

Képeslapokat a lelkészi hivatalban lehet vásárolni, vagy az unitárius könyves-

Péter apostol beszédét. A gyülekezet is megélhette a nyelveken való beszélésnek élményét, hiszen együtt ünnepeltünk a Houston-i Első számú Unitárius Univerzalista gyülekezet kórusával. A gyülekezet lelkésze, Bruce Bode tartotta angol nyelven az úrvacsorai ágendát, amelyet Léta Sándor lelkész fordított, majd híveink és az amerikai gyülekezet tagjai közösen vettek úrvacsorát. Úrvacsoraosztás után a püspök úr megkeresztelte Zoltai Bence és Csontos Ágnes harmadik szülött fiúgyermeküket: Dávid Barnát

Ezután pedig az amerikai kórus énekelt a jelenlevők nagy meglepedésére.

**Itt szeretném közzé tenni Bruce Bode, amerikai lelkésznek
az úr asztala mellől mondott beszédét:**

*Ezen ünnepi alkalommal, egy, az országunkban és gyülekezeteinkben közismert
verset szeretnék bemutatni.*

*A vers címe: A JÁRATLAN ÚT, melyet egy híres amerikai költő,
Robert Frost írt, aki 1874 és 1963 között élt.*

A verset megzenésítették és kórusunk elő fogja adni.

Először elszavalom a verset, majd hozzáfűzők egy pár megjegyzést:

A JÁRATLAN ÚT

Robert Frost

Két út ágazott szét az őszbe hajló erdőn
És sajnáltam, hogy nem járhatok mindkettőn.
Egyedül voltam, sokat gondolkodtam
És az egyikre előre néztem, amennyire láthattam.
Vajon, ez út merre kanyarog a bozótban?

Végül is a másikra esett választásom,
Ez is tetszetősnek látszott,
Fűvel borított volt és járásra csábított..
Habár, ami azt illeti, látszott,
Hogy mindkét út szinte egyforma volt.

És azon a reggelen mindkettő egyformán
Kitaposatlanul, járatlanul állt előttem
Oh, az elsőt majd máskorra tartanám!
Annak tudatában, hogy az úton melyen mentem
Kétkedem, vajon van-e visszatérésem?

Ezt valahogy sóhajtással mondtam
Az évek múlásával:
Két út szétágazott az erdőben,
Én a legkevésbé járton indultam,
És ettől lett más az életutam.

(Fordította Léta Sándor)

A vers annak a gondolatához és érzésvilághoz vezet, melyen keresztül azokra az utakra, élet lehetőségekre gondolunk, melyeket képtelenek voltunk végigjárni életünk során.

Amikor e verset írta a költő, arra a barátjára gondolt aki mindig megbánta tetteit. Aki bármit is cselekedett, soha nem volt boldog és mindig azon báncódott, hogy másképpen kellett volna élnie, más utat kellett volna választania.

Jegyezzük meg, hogy nincs nagy különbség két életút között.

A költő kifejezi, hogy egyik ugyanolyan jó út, mint a másik.

Ezt mondja: „azon a reggelen mindkét út hasonlóan feküdt előttem az avaron, melyen még senki sem járt”.

Lényegében mindegy, hogy melyik utat választjuk ... ami azt sugalmazza, hogy amikor választás elé állunk két egyforma lehetőség áll előttünk, mindkettőnél egyforma a kihívás, és bármelyiket választod, a „legkevésbé járt út” vagyis a járatlan út az.

E vers azt sugalmazza, hogy életutunkat saját magunk azon járva tapossuk ki, az életünket pedig megélve alakítgatjuk.

Az útnál fontosabb az utas személyisége, egyénisége, mert ő teszi lényegessé, járhatóvá, fontosá magát az utat is.

Még egy dolgot sugall a vers: szeretünk magunkra úgy gondolni, mint akik különleges, páratlan, kivételes személyek volnánk.

Úgy gondolkodunk magunkról, mint életerős egyéniségekről, mint szabadúszókról. Úgy gondolkodunk magunkról, mint akik a legjobb úton járnak, melyet kevesen választanak.

A költő életének egy későbbi időszakát képzelettel maga elé, midőn visszatekint az elmúlt életére, ta-

lán a körülötte levő unokáknak mondja: „Igen kedves unokáim, emlékszem, fiatalon egy útelágazáshoz értem és választanom kellett.” Most a könnyebb utat választanám-e, ahol kevesebb a küzdelem? Vajon így lenne-e? Oh nem, a legkevésbé járt utat választottam, sajátosan a magam módja szerint éltem, azért vagyok ma az, aki vagyok.

És mégis, ha ez az utas becsületes – mondja a költő – szíve mélyén tudja, hogy ez mégsem így volt.

A valóságban, amikor választanunk kell, nem tudjuk az előttünk álló két lehetőséget megkülönböztetni – mert ezek egyformán ígéretesek.

Egyszerűen csak választunk, majd sajnálkozunk, hogy nem járhatunk mindkettőn... mert ilyenek vagyunk.

És egy végső megjegyzés. Egy bölcs tanácsadó egyszer azt mondta nekem: rendben van ha sóhajtasz, szomorú vagy és meggyászolod az életedben elszalasztott lehetőségeket, de ezek ma is megisméltódnak.

Amíg csak apró részleteiben élhetjük meg az élet lehetőségeit, addig minden elmulasztott út fölött búsulni, szomorkodni kell, mert ezáltal a felgyűlt energia visszatér hozzánk és ezáltal tudunk nagyobb örömmel, szabadabban és teljesebben élni és járni azon az úton, amelyet választottunk. Az utat – bármelyiket választjuk - ezután saját magunknak kell kitaposnunk. Rajta halad az életünk, és ez az út a miénk.

Köszönöm, hogy megoszthattam veletek a gondolataimat.

**Fordította és összeállította:
Léta Sándor**

A Budapesti Unitárius Egyházközség tevékenységéből április 5. és – június 10. közötti időszakban:

Az április 6-i istentiszteletet Szent-Iványi Ilona tartotta, mivel az egyházközség lelkésze az Egyesült Államokban tartózkodott. Az ünnepi istentisztelet keretében a kolozsvári **Brassai Gimnázium** kórusának, és a budapesti **Arpád Gimnázium** kórusának közös koncertjét élvezhették a jelenlévők. Istentiszteletet követően szeretetvendégségre került sor a gyülekezeti teremben, amelyen a fiatalokkal együtt részt vettek a gyülekezet tagjai is. A vendégszereplésért és a lelkeszi szolgálatért illesse köszönet minden közreműködőt, abból az alkalomból, hogy emlékezetes ünneppé tették a hónap első vasárnapját. Mint köztudott, a kolozsváriak unitárius kórusa, június hónap folyamán Majó Julianna karnagyasszony vezetésével az Egyesült Államokba látogat, ahol egy három hetes turnén vesznek részt. Ottani vendégszereplésükhez sok sikert kívánunk, és azt, hogy sok szép emlékekkel térjenek haza.

Április 13-án Virágvasárnap, hazaérkezésének napján, gyülekezeti lelkészünk keresztelési szertartást végzett. Megkeresztelte Kiss Virág és Varó Zoltán másodikszülött gyermekét: Minka-Pannát. Az ünnepi istentisztelet és a keresztelési szertartás alkalmából a templom megtelt hívekkel, aminek következtében sokan – és jogosan – érezték azt, hogy „Mily szép és mily gyönyörűséges az atyafiaknak együtt lenni...”. Az istentiszteletet követően a vendégekkel együtt osztoztunk a kis család örömeiben, amikor részt vettünk a gyülekezeti teremben megrendezett keresztelési ebéden. Adja a jó Isten, hogy a fiatal családban megszületett gyerekek továbbra is növekedjenek testben és lélekben, Isten és ember iránti kedvességükben, mindannyiunk örömeire.

Április 16-án este 6 órai kezdettel került sor az áprilisi presbiteri gyűlésünkre. Gyűlésünk munkálatainak első részén jelen volt egyházunk főgondokhelyettese is, Kálnoki Kis Sándor. Megbeszéléseinket valamivel este 8 óra után fejeztük be.

Április 18-án este 6 órai kezdettel nagypénteki áhítat keretében hangzott el az Unitárius Passió, Bardócz Gábor, Tábor István és Dárdai Balázs szereplésével, amelyet Vadady Attila énekvezér tanított be. Mindenképpen ígéretes kezdet volt ahhoz, hogy azt remélhessük: a jövőben mind többen kapcsolódnak be a passió megtanulásába, hiszen a kórusrészeket énekelve korlátlan lehetőség van a jelentkezők befogadására. Énekvezérünket és lelkes kis csapatát illesse köszönet az elvégzett szolgálataikért.

Április 20-án Húsvét első napja. (Lásd a mellékelt körképes húsvéti beszámolót a képekkel együtt.)

Április 21-én Húsvét másodnapos istentisztelet keretében a szószéki szolgálatot Jakabházi Erika V. éves teológiai hallgató végezte; ezt követően egyházközségünk lelkésze mondott úrvacsorára előkészítő beszédet az ünnep másnapján megjelent hívek számára.

Április 22-én Százhalombattán élő idős híveknek vitt Kászoni József és felesége úrvacsorát a Húsvéti ünnepkörben. Mint mindig, most is örömmel

voltunk együtt az idős testvérpárral és szeretteikkel.

Április 23-án kórházi beteglátogatást végzett gyülekezetünk lelkésze. Azon idős híveket látogatta meg, akiknek hozzátartozói bejelentették, hogy szeretteik az ünnepek alkalmával kórházi kezelésre szorultak. Itt szeretné az egyházközség vezetősége felkérni azokat, akiknek betegeik otthon vagy kórházban látogatást igényelnek, ilyen irányú szándékaikat jelentsék a lelkeszi hivatalnak, hogy időpont egyeztetést követően sor kerülhessen a lelkeszi beteglátogatásra.

Április 26-án Pestszentlőrincen szeretetvendégség keretében voltak jelen a budapesti gyülekezet tagjai, egyházközségünk lelkésze, hívei egy részének kíséretében szintén jelen volt a kellemes környezetben megrendezett flekkenezésen.

Köszönjük Szász Adrienne lelkész nő meghívását.

Április 27-én „csonkahet” követő vasárnapi istentiszteletre gyűltek egybe a belvárosi templomhoz tartozó hívek, amelyet a lelkeszi hivatalban további együttlét, beszélgetés követett.

Április 28-án hétfőn tartotta egyházközségünk a szokásos negyedik hétfőn sorra kerülő bibliaóráját. Bibliaóra keretében került sor azok névnapjainak köszöntésére, akik az utóbbi hónapban ünnepelték névnapjaikat. A bibliaóra, mint mindig, jelen esetben is ágapéval fejeződött be.

Május 4-én mint minden évben a hónapok királynőjének első vasárnapján anyáknapi istentiszteletre került sor. Virág a templomban, virág a legkisebb unitárius gyerekek szívében és kezében, amikor édes szemekkel mondanak köszönetet a felnevelő édesanyáknak. Sipos Villó hitoktató tanította be az anyáknapi verseket ez alkalomra, amit a jelenlévők örömmel és szeretettel fogadtak. Ünnepi istentiszteletünket az tette hangulatosabbá, hogy jelen volt az „Unison” nevű lánykórus, akik a jelenlévőket gyönyörködtették J.S. Bach, Charles Gounod, Franz Schubert, Andrew Lloyd Webber, Camille Saint-Saens stb. kórusműre írt dallamaival.

Május 5-én a délutáni órákban keresztelés bejelentésre érkeztek fiatalok a lelkeszi hivatalba, ezt követően egyházközségünk lelkésze kórházi beteglátogatást végzett.

Május 7-én de. került sor az V. kerületi Önkormányzatnál Az Egyházi Épületkért Közalapítvány kuratóriumi gyűlésére, amelyen az egyházközségünket Kászoni József kuratóriumi tag képviselte.

Május 9-én Végzős diákok ballagásán vett részt gyülekezetünk lelkésze, Szász Adrienne lelkész nővel együtt.

Május 10-én vasárnapi istentiszteletet követően keresztelési szertartásra is sor került.

Május 12-én a hónap első bibliaóráját tartották a jelenlévők a lelkeszi hivatalban, amit ágapé követett.

Május 13-án Kászoni József a kora délutáni órákban Dr. Birher Nándorral az V. kerület egyházi referensével találkozott és tájékoztatta az egyházközség életéről és tevékenységéről. Ugyanezen a napon került sor 18 órai kezdettel a májusi presbiteri gyűlésre.

Május 15-én Az Új Köztemető szóróparcellájában került sor egyházközségünk énekvezére édesanyjának, Vadady Ágnesnek búcsúztatására. A búcsúztatási beszédet a család felkérésére Szent-Iványi Ilona lelkész tartotta. Egyházközségünk részéről többen is jelen voltak a szertartáson.

Május 17-én Magyarán került sor a szokásos majális megtartására. (Erről részletes számoló olvasható Muszka Ibolya könyvtáros-levéltáros írásában.)

Május 30-án az Istentiszteletet Szász Adreinne lelkész vezette a belvárosi templomunkban. Helyettesítését ez alkalommal is megköszöni a gyülekezeti közösség és lelkésze egyaránt.

Június 1-jén a Budapesti Unitárius Egyházközség meglátogatta a pécsi unitárius közösséget. Az egyházközség gondnoka és annak hét tagja töltötte ezt a napot a pécsiek vendégszeretében. Közös vettek részt a Máté Ernő vezette istentiszteleten a pécsi és budapesti hívek, majd ezt követően közös ebédre került sor.

Június 5-én a délutáni órákban kórházi beteglátogatást végzett gyülekezetünk lelkésze.

Június 7-én szombaton délelőtti keresztelési szertartást végzett egyházközségünk lelkésze.

Június 8-9-én Pünkösöd első és másodnapos istentisztelet megtartására került sor. Ez alkalommal légátust fogadott egyházközségünk, Hegedűs Tivadar IV. éves teológiai hallgató személyében. A gyülekezet anyagi és erkölcsi támogatásban részesítette fiatal testvérünket. További munkájához, sorra kerülő vizsgáihoz sok sikert kívánunk.

Szertartásaink, **keresztelések:** 2003. április 13-án Virágvasárnap megkereszteltük Varró Zoltán és Kiss Virág második szülött gyermekét: Minka-Pannát; május 10-én Lendvai Ferenc-Gábor és Kovács Adél-Izabella kislányát, Noémi-Dorothyát; május 17-én Magyarán Lámfalusi Csabát és kisfiát, Bencét. A jó Isten áldása legyen a megkereszteltek, és azok családján.

A fent megnevezett időszakban sem temetési, sem házasság-megáldási szertartást nem végeztünk.

(-)

A Budapesti Unitárius Egyházközség hírei

Húsvét a feltámadás megemlékezése.

Nagypénteken szerény gyülekezeti körben hallgattuk meg az unitárius passiót, melyet Vadady Attila énekvezér vezetésével Bardócz Gábor, Dárday Balázs és Tábor István atyánkfiai adtak elő.

*

Húsvét vasárnapján nagyon sokan, 260-an érezték úgy, hogy velünk együtt ünnepeljék a feltámadást.

Lelkészünk segítője Jakabházi Erika kolozsvári teológus volt, s mindkét nap közösen végezték a szolgálatot.

Megtisztelő volt, hogy a vasárnapi istentiszteleten öt lelkész vett úrvacsorát az egyházközségünk tagjaival együtt.

*

Húsvét másodnapján úrvacsora osztással egybekötött istentiszteleten szerényebb részvétellel, de töretlen hittel 70 hívünk vett úrvacsorát.

*

A húsvéti istentiszteleteken résztvevő hívek már megcsodálhatták a templom bejárata felett és mellett, valamint a lépcsőházban elhelyezett ólomberakásos díszüveg ablakokat, melyeket Kiss Miklós ajkai unitárius üvegművész alkotott. Az ablakok elkészítéséhez a Belváros-Lipótváros Önkormányzata által létrehozott Egyházi Ingatlanokért Alapítvány is támogatást adott. Az ablakok közül számunkra, unitáriusok számára talán a templom bejárata feletti darab a legkedvesebb, mely az unitáriusok ősi címerét ábrázolja. Az ablakok elkészítését a Budapesti Unitárius Egyházközség Presbitériuma kezdeményezte, és valósította meg, melyet az Egyházközség és az Önkormányzat anyagi támogatása tett lehetővé.

Így élünk Füzesgyarmaton és a Gyula és Környéke Szórványgyülekezetben...

Nagy télből nyárias tavaszba érkeztünk itt az Alföldön. Élménykeltő húsvéti ünneplésünk még jóformán véget sem ért és április végén, 26-án a bélmegyeri nyugdíjas dalárdánk rendezésében, mindegy féltucat más klub részvételével gyönyörű ünnepséget tartottunk az Édesanyák köszöntésére.

Valaki egyszer úgy fogalmazott, hogy „az örökélet letéteményesei az anyai szívek.” Ez igazság jegyében szóltak verseink, köszöntőink, énekeink az egész anyáknapi ünnepsorozatban. Május első vasárnapján a Templomunkban ünnepeltünk, ugyanolyan gyermeki lelkesedéssel és őszinte szív-

vel. Hittanosok és felnőttek nyújtották át virágcsokraikat Isten után a legdrágább lénynek, az Édesanyának vagy emlékeztek Rá. Füzesgyarmati Dalárdánk rendezésében május 15-én is volt Édesanyákat köszöntő és Rájuk emlékező ünnepség.

Május 11-én a lelkész, felesége és fia részt vettek a Püspökünk és felesége társaságában Nagyváradon, a nagyszabású Bethlen Gábor – szoboravatáson. Maradandó emlékekkel tértünk haza erről az igazi, együvé tartozást, öntudatot erősítő ünnepségről. Köszönjük Istennek és a meghívó Tókes László püspöknek. Kellenek az ilyen emlékezők, ünnepek, amelyek hovatarozásunkról szólnak egy olyan világban, ahol nemzeti értékeink veszélyben vannak. A megtartó munkában az Egyháznak kell zászlóvivőként elől haladni.

Május 24-én e sorok írója felesége társaságában részt vett Debrecenben, a Református Kollégium Dísztermében tartott konferencián, amelyet a fél éve alakult Keresztény Demokrata Fórum /vezetői Szászfalvi László országgyűlési képviselő és Csalóközi Zoltán egyházunk jó barátja /rendezett magyarságunk, egyházaink mai sorskérdéseiről. Neves egyházvezetők, írók, politológusok mondták el véleményüket, meglátásaikat. Egyházunk nevében e sorok írója is szólt azokról az értékekről, amelyek elvitathatatlanul a magyar történelem részei és ezeket az unitárius értékeket mi is igyekszünk közös kincs-ként „bevinni” Európába és ott felmutatni, hogy mi sem jöttünk üres kézzel. Szóba került, hogy ez év őszén Spanyolország állami szinten megemlékezik Szervét Mihály orvos 1553. október 28-i máglyahaláláról. Jó lenne ebbe a megemlékezésbe bekapcsolódni határokon, nemzeteken, vallásokon átívelő értéktisztelettel, alázattal.

Június 7-én lelkész és felesége részt vett Püspökünk és felesége társaságában Zebegényben, a hagyományossá vált nemzeti zarándoklaton. Hatalmas élmény volt ott lenni a több ezres tömegben, ahol csak azért nem voltak jóval számosabban, mert az erdélyi Csíksomlyón éppen aznap volt a magyarság nagy találkozója, a somlyói búcsú, ahová szintén felekezetre való tekintet nélkül ezrek zarándokoltak. A zebegényi zarándoklat központi gondolata a trianoni diktátum volt, amely 83 éve osztja meg a Kárpát-medence magyarságát. Az ökumenikus istentisztelet keretében Rázmány Csaba püspök is elmondta gondolatait, hitet téve egyházunk eltökéltségéről, hogy a nemzeti egységért mindent meg kell tenni és az öntudat ébresztésében, erősítésében mindenkinek fáradozni kell. Pünkösöd előestéjén hitébresztő volt e zarándoklat.

Pünkösöd első napján 11 órakor a nagy hőség ellenére szép számú gyülekezet vett részt az ünnepi istentiszteleten és járult az úr asztalához. Délután fél kettőkor a helybeli Idősek Otthonában osztottunk úrvacsorát számos érdeklődő hívünknek. Onnan Gyulára siettünk, mert fél négykor ott kezdődött az úrvacsorás ünneplés. Itt kellemes hírekkel szembesültünk. Ugyanis, ha Isten is úgy akarja, hamarosan állandó imaterem használatához jut erősödő, gyarapodó szórványgyülekezetünk. Köszönet az illetékeseknek és a kitartó szórványvezetőségnek. A másik jó hír az volt, hogy a gyulaiak emléktáblát készülnek avatni a neves unitárius tanár és egyháztag, József Dezső emlékére. Ezt egy nagyobb szabású ünnepséggel szeretnék átadni a városi vezetés részvételével és püspöki látogatással. Reméljük sikerülni fog. Pünkösöd második napján délelőtt is tartottunk istentiszteletet, amelyre meglepően, a nagy meleg és az eléggé lanyha alföldi pünkösöd-ünneplés ellenére szép számmal jöttek el híveink, szimpatizánsaink.

Június 18-án lelkész előadást tart Mátraházán, a református lelkészek üdülőjében az egri református egyházkör lelkészeinek egyházunk történelméről, hitelveiről, jelenéről és jövőjéről.

Június 22-én délután 3 órakor véget ér a hitoktatás, tovább már csak a konfirmandus jár kátéórára. Gyermekestentisztelettel zárjuk az évet, amely után lesz szeretetvendégség, tombolahúzás, valamint a hittanosok megkapják egész évi munkájukért, kitartásukért, templomlátogatásukért, szereplésükért a megérdemelt jutalmat, amit az Unitárius Alapítvány juttat számukra.

A nyár további részét azzal töltjük, hogy készülünk a július 27-i, hagyományossá vált „alföldi unitárius búcsúra.” Templomunkat is fel szeretnők készíteni erre az alkalomra, hiszen most lesz 100 esztendő. Püspöki vizitációra is sor kerül. Készítünk egy emléktáblát a 100. évforduló tiszteletére és egy növendékünk hitéről vallást fog tenni. Reméljük, hogy ez az alkalom is méltó lesz az előbbiekhöz és sok jó ismerőst, barátot köszönhetünk itt az Alföldön. Az évforduló mellett újra készülünk Erdélybe, hogy egy öt napos kirándulás keretében részt vegyünk a székelyudvarhely-szejkei egyetemes unitárius találkozón. Bárkit szeretettel fogadjunk, aki mellénk társul, hogy az anyaországi unitáriusokat is /hiszen legnagyobb része erdélyi gyökerű/ méltóképpen tudjuk képviselni ezen az augusztus 9-i seregszemlén.

Előző lapzártaunk óta is elveszítettük két testvérünket. Szilágyi Istvánné Szőke Zsuzsanna 86

éves, Török Erzsébet pedig 80 éves korában adta vissza a Teremtőnek nemes lelkét. Pihenjenek csendesen, hozzátartozóiknak a Mindenható adjon vigasztalódást.

Július 12-én, szombaton délután 6 órakor esztartási szertartás lesz Templomunkban. Olyan ritka ez a szertartás az egész Alföldön, hogy egy-egy betérő ifjú pár ilyen szándéka eseményszámba megy. Such Anna evangélikus lány /egykori tanítvá-

nyom/ közgazdász és Sebestyén Zoltán római katolikus fiú egyetemi tanár, budapesti lakosok fognak örök hűséget esküdni szép templomunkban.

Kérjük a Gondviselést, hogy ebben a „begyűjtött” nyárban segítsen meg eltervezett munkáinkban, őrizzen meg minden bajtól, betegségtől mindnyájunkat.

B.Z.

Tudósítás Kocsordról

Elmulással kezdődött gyülekezetünkben a tavasz. Alig egy héttel a nap-éj egyenlőség után elhunyt 86 éves asszonytestvérünk, Katona Józsefné Visszás Zsuzsanna, akit dolgos és áldozatkész, kötelességtudó és családszerető édesanyának ismert mindenki. A Teremtő hosszas gyengélkedés után szólította magához a tavasz kezdetén, hogy annak virágai szépítsék áldott emlékezetét, hisz örülni nekik jó ideje már nem tudott. Isten adjon neki boldog tavaszt a Mennyei országában, gyászoló családjának pedig vigasztalást.

A tavasz mindhárom hónapjában volt egy-egy keresztelő. Kettő Kocsordon, az anya-gyülekezetben, egy pedig Nyíregyházán, környékbeliekkel, akik egy-Isten-hívő őseik hagyományához hűségesen gyakorolják a vallásukat.

A húsvéti úrvacsora után tartott presbiteri gyűlés fő tárgya Molnár Sándor presbiter felvetése, mely szerint a halotti harangozás ellenében díjszabást kellene bevezetnünk olyanokkal szemben, akik nem egyháztagnak, ill. nem fizetnek önkéntes egyházadót. A harangozási díj mértékének megállapítását az arra illetékes Közgyűlés elé utaltuk.

Nevezett gyűlésen köztudomásúvá tettük, hogy egyházközségünk ingatlan vagyonát, önálló jogi személyiségként nem lévén bejegyzésünk, a püspökség tulajdoni lapjára iratták, amiről tájékoztatás érkezett a mátészalkai Földhivataltól.

Húsvétkor a nyíregyházi szórványgyülekezetben felmerült, hogy a lelkész-igazgató változás lehetőségét kihasználva, kérjük visszafogadásunkat az evangélikus gyülekezet kistermébe. Híveink nem kívánnak élni a lehetőséggel, mert megszokták a kórház ökümenikus kápolnáját, és alkalmas helynek érzik, amihez joguk is van az ökümenia keretében. E helyen megismételjük köszönetünket Dr. Kósa Gyula kórházi főigazgató úr jóindulatáért.

Az áprilisi összejövetel alkalmával nyíregyházi híveink köréből felmerült az igény, hogy tanuljunk unitárius énekeket. Istentisztelet után egy meghitt hangulatú órát töltöttünk énekeink tanulásával. A kocsordi templomot is éneklő gyülekezet

látogatja. Az énekeket nem aszerint válogatjuk, hogy a hívek tudják, vagy nem tudják, hanem az imádság, az ige tárgya határozza meg hogy mit énekelünk. Az énekeket végig énekeljük. Énekes könyvüket a hívek otthonról hozzák magukkal, de a templomban is rendelkezésre áll. A második szakasztól még egy ismeretlenebb ének dallama is megragad. Persze az énekvezéri szolgálatra ugyanúgy kell készülni, mint az ige hirdetésre.

Az Anyák Napja, mint Karácsony estéje is, gyülekezetünk kiemelkedő eseménye, egyben pedig növendékeinknek a gyülekezet előtti bemutatkozása is. Nagyobb természetesen a karácsonyest, amikor huszonkét növendékünk adott elő verset ill. éneket, valamint tizenhét gyerekes család adományából harmincegy gyereknek osztottunk szeretetcsomagot. Anyák Napján megfordul az ajándékozás, szavalat után a gyerekek adnak virágot édesanyjuknak. Idén huszonkét gyerek vállalt szavalatot és tizenegyen adták elő, két új anyáknapi ének kíséretében. Az ünnepséget rögzítette a községi kábeltevé, és felvételről közvetítette a következő vasárnapon.

Említést és köszönetet érdemel Jakab Sándorné Takács Anna virágkereskedő, aki minden évben nagy mennyiségű virágpalántával segíti templomunknak és környezetének díszítését. Idén hatvan tápkockás palántát adott a templom tornácára és néhai Jakab Jenő lelkészünk édesanyjának sírjára.

Június elsején megemlékeztünk a gyermekek napjáról a pünkösdi előtti utolsó vasárnapon. Az ige hirdetés tárgyában egyeztetni próbáltam a nap újszövetségi üzenetét a gyermekekért szóló üzenettel. Jézusnak mindnyájan tanítványai vagyunk, a gyermekek később lesznek tanítványai. Jézus anyjának, Máriának családjában Isten gyermekei vagyunk, – a felnőttek sem csak voltak. Isten Szentlelkének kitöltetésére várunk, hogy tanítványságunkban, testvérségünkben és istenfiúságunkban megerősítse gyülekezetünket.

Kocsord, 2003. június 3.

Nyitrai Levente lelkész

Események a beregi unitárius szórványban

A Beregi Unitárius Szórvány 2003. március 9-én, a böjti istentisztelet után közgyűlést tartott.

Örömmel értesültünk a szegedi-hódmezővásárhelyi kezdeményezésről, a missziós központról. Mind a beregi unitárius szórvány, mind a belőle kinövő protestáns kör vezetősége is hasonló megoldásban látja az alföldi unitarizmus jövőjét biztosítani.

A beregi unitáriusok jó kapcsolatot építettek ki a debreceni unitárius presbitériummal és a füzesgyarmati, alföldi unitárius búcsún is részt vett a beregi unitárius delegáció.

Régi szálak fűzik a beregieket a hódmezővásárhelyi unitárius gyülekezethez is. (Akár az ifjúsági találkozókra, akár a Kiss Mihály lelkész úr által pástorolt, magára talált gyülekezetre gondolunk.)

A beregi unitárius szórvány presbitériuma ebben az évben „ÉRTESÍTŐ az unitárius szórvány missziós életéről” címmel helyi lapot indított, hogy sarkallja az atyafiakat az elmélyültebb hitéletre.

A missziós munka fontos része a helyesen értelmezett evangélium hirdetése. Napjainkra az intellektuális hitterjesztés válságba került. Az egyoldalúan a meggyőzés, az ész, a filozófia, végeredményében a szó erejére alapozó hitvédelem és terjesztés több szempontból is eredménytelen.

Egyrészt a szó válságáról, devalválódásáról beszélhetünk korunkban. Az ember képtelen végiggondolni és mérlegelni azt a sokféle információt, véleményt, ideológiát, ami napjainkban rázúdul.

Ehhez járul még a sokféle felekezeti dogma. Mindez zavart okozhat a hívek lelkében és gondolkodásában. Az igazi evangelizációnak rá kell világítania az örömhírré: Krisztus azért jött, hogy meghirdesse: Isten a szeretet, hogy van értelme az életnek, a legkilátástalanabb helyzetben is a szenvedésnek, mert minden a kiteljesedés felé tart.

Aki tehát megértette a krisztusi tanítás lényegét, az úgy érzi magát, mint a vak, akinek megnyílt a szeme a való világra.

Az evangelizáció lényege: meghívás a krisztusi életre.

Ebből következik az első lépés, a legfontosabb eszköz nem a szó, hanem az igazi élet. A Jézust követő egyéni és közösségi élet tanúságtétele.

Felhős Szabolcs

Dunántúli Unitárius Egyházközség

Június 1-én a Budapesti Unitárius Egyházközség tagjai Pécsre látogattak. A pécsi gyülekezeti tagokkal együtt közös Istentiszteletre, ebédre, múzeumlátogatásra, városnézésre került sor. Szép napom volt, csodálatos emberek között, csodálatos városban. Egyházi beszédemben az emberek és gyülekezetek közötti elidegenedés, magány feloldásáról beszéltem.

Pünkösdi ünnepünk alkalmával Pécsen (ahol a szokottnál is többen jelentek meg), Székesfehérváron és Polgárdiban osztottam úrvacsorát. Polgárdiban szomorúan mértem fel az ingatlan fokozatosan romló állapotát. Közel egy fél éve az ingatlan üresen áll, csőtöréssel, illetéktelen behatolási kísérletekkel néztünk szembe. A bevételek hiánya érzékenyen érinti pénztárunkat, igyekszünk boldogulni.

A gyülekezeti lélekszám nagyrészt körvonalazódott, jó esetben havi 1-2 új taggal szaporodunk. Találkozásaink, látogatásaim (az elmúlt időszakban Pécsen és Székesfehérváron) kapcsán fontos feladatnak tekintem az unitárius öntudat erősítését,

sokszor jómagam is megdöbbenek, hogy mekkora igény (néha ugyan jól rejtett) van a vallásos kérdések iránt, a lelki vezető szerepére.

Május 25-én, a Szekszárd melletti Kétyen, utolsó útjára kísértük és eltemettük Varga Zsigmond 93 évet élt testvérünket. Adjon számára a Jóisten csöndes pihenést az anyaföld ölén, lelkének örökéletet. 2003. június 12.

Máté Ernő

Budapesti és pécsi gyülekezeti tagok

A fénykép az egykori, pécsi unitárius istentiszteleti helyül szolgáló (XVI. sz. vége) templom előtt készült.